

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת עידית וינברגר

התובע

אביאל שחף ת.ז. xxxxxxxxxx
ע"י עו"ד עמית זילברג ועו"ד חיים איציקובסקי

נגד

הנתבעת

ברק כרטיסים בע"מ ח.פ. 514478387
ע"י עו"ד עידן גולדנברג

פסק דין

- 1
- 2 1. תביעה לפיצויים, בהתאם לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) תשמ"ב – 1982
- 3 (להלן: "החוק"), שהועמדה על 75,000 ₪.
- 4
- 5 2. לטענת התובע, שלחה הנתבעת אל תיבת הדואר האלקטרוני שלו, 124 דברי פרסומת, בניגוד
- 6 להוראות סעיף 30א לחוק, מתוכם 28 דברי פרסומת ששוגרו ללא אישורו, וללא הסכמתו
- 7 המפורשת, ו- 96 דברי פרסומת נוספים ששוגרו לאחר משלוח הודעת סירוב.
- 8
- 9 3. אין מחלוקת ביחס למספר דברי הפרסומת ששלחה הנתבעת אל התובע, ועל כך שהמשיכו
- 10 להישלח גם לאחר קבלת הודעת הסירוב. טענות ההגנה העיקריות של הנתבעת הן, כדלקמן:
- 11 ראשית, כי הנתבעת לא פעלה בניגוד להוראות סעיף 30א(ג) לחוק, שכן התובע מסר את
- 12 פרטיו במהלך שימוש רגיל באתר הנתבעת, לשם רכישת כרטיסים, ובמהלך השימוש באתר
- 13 הודיעה לו הנתבעת כי פרטיו ישמשו אותה לצורך משלוח פרסומת באמצעות הדוא"ל,
- 14 ניתנה לו אפשרות לסרב, והוא בחר לא לעשות כן.
- 15 שנית, לאחר קבלת הודעת הסירוב, פעלה הנתבעת להסרת שמו של התובע מרשימת
- 16 לקוחותיה, וסברה לתומה כי שמו הוסר, רק בדיעבד התברר לה, עם קבלת מכתב ההתראה
- 17 מבא כח התובע, בחודש פברואר 2016, כי עקב טעות, לא נקלטה במערכת הממוחשבת שלה
- 18 פעולת הסרת שמו של התובע מרשימת הלקוחות.
- 19 שלישית, אין לפסוק לתובע פיצוי כלשהו, שכן הסעד הנתבע אינו תואם את תכלית החוק
- 20 והתביעה לא הוגשה לשם הגשמת מטרת החוק, אלא לצורך התעשרות התובע, שלא כדון,
- 21 ובחוסר תום לב.
- 22
- 23

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 **דיון והכרעה**
- 2 **האם ניתנה הסכמת התובע לקבלת דברי פרסום?**
- 3 4. התובע הצהיר, כי בתאריך 2.1.14 החל לקבל מהנתבעת דוא"ל ללא הסכמה. עם זאת,
- 4 בחקירתו הנגדית אישר כי רכש באמצעות אתר האינטרנט של הנתבעת כרטיסים למשחקים
- 5 של מכבי חיפה, זאת לאחר שהוצגה בפניו הטענה כי הנתבעת היתה היחידה שמכרה באותה
- 6 עת כרטיסים ברשת (בעמ' 9 לפרוט' ש' 25-31). בהמשך העיד התובע, כי הוא רוכש כרטיסים
- 7 של מכבי חיפה באינטרנט על בסיס חודשי (בעמ' 10 ש' 29-20).
- 8 כמו כן אישר התובע, כי יכול להיות שהזין את פרטיו האישיים וכתובת הדוא"ל שלו בעת
- 9 הרכישה (בעמ' 10 ש' 1). בהמשך העיד התובע כי אינו זוכר אם ניתן היה לסמן "כן" או
- 10 "לא" במקום המיועד לאישור קבלת דיוור של פרסומות באתר, ובכך למעשה לא סתר את
- 11 העדויות מטעם הנתבעת בנושא, עליהן אעמוד להלן (בעמ' 10 ש' 9).
- 12 עוד אישר התובע, כי בכל דבר פרסומת שקיבל מהנתבעת, ניתן היה ללחוץ על לחצן "הסר"
- 13 וכי הוא לא עשה כן (בעמ' 10 ש' 13).
- 14
- 15 5. מנהל הנתבעת, חנן ברק (להלן: "ברק") הצהיר כי כאשר התובע רכש כרטיסים דרך אתר
- 16 האינטרנט של הנתבעת, ציין כי הוא מעוניין לקבל דיוור מהנתבעת. לתצהירו, צורף צילום
- 17 מסך מהמערכת הממוחשבת של הנתבעת (נספח 4) בו ניתן לראות את פרטי התובע, כלקוח,
- 18 ובין הנתונים המצוינים בדף הלקוח מסומן כי הלקוח לא ביקש לחסום את האפשרות
- 19 לשלוח לו דברי פרסומת (בעמ' 14 ש' 6-10).
- 20
- 21 6. עדת הנתבעת שרון וינר, האחראית מטעמה על השיווק באינטרנט, הצהירה כי פרטי התובע
- 22 נקלטו ברשימת הדיוור של הנתבעת בעקבות שימוש שלו באתר האינטרנט לצורך רכישת
- 23 כרטיסים, וכי לא חסם את האפשרות לקבל דברי פרסומת מהנתבעת. עוד העידה, כי לו היה
- 24 לוחץ על לחצן ההסרה, היה שמו מוסר מרשימת הדיוור באופן אוטומטי, ופרמנטטי. לא
- 25 היתה גם כל סכנה בלחיצה על כפתור ההסרה, משום שמדובר בשולח ידוע המוכר לתובע
- 26 היטב.
- 27 וינר הצהירה כיצד היא, בתפקידה הנוכחי אצל הנתבעת, שומרת על הוראות החוק,
- 28 ומקפידה לרענן את רשימות הדיוור ולטפל בבקשות הסרה.
- 29
- 30 7. בחקירתה הנגדית, הבהירה וינר כי נספח 4 לתצהיר ברק אינו המסך שרואה המשתמש,
- 31 אלא מסך לשימוש הנתבעת, ממנו עולה כי התובע לא סימן שאינו מעוניין לקבל דברי
- 32 פרסומת (בעמ' 21-22 לפרוט').
- 33 עדותה של וינר היתה עקבית והיא מהימנה בעיני.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 איני מקבלת את טענת התובע, לפיה עדות וינר מלמדת שעובדי הנתבעת אינם מודעים
2 לחוק, ולפיכך הנתבעת אינה מקיימת את החוק. העדה אינה צריכה להפגין בקיאות בנוסח
3 סעיף 30א לחוק, על מנת לנהוג באופן העולה בקנה אחד עם לשונו, על סמך הנחיות ברורות
4 שניתנו לה מאת מעסיקה.
5
- 6 8. הוכח, אם כן, כי התובע מסר לנתבעת את כתובת הדוא"ל שלו במהלך רכישה באתר
7 האינטרנט שלה, וכי ניתנה לו האפשרות לסרב לקבלת דברי פרסום, אך הוא לא עשה כן,
8 זאת כאמור בסעיף 30א(ג) (1) ו-(2) לחוק. לפיכך, לא פעלה הנתבעת בניגוד להוראות החוק,
9 עת שלחה אל התובע את דברי הפרסומות טרם קבלת הודעת הסירוב.
10
- 11 9. עם זאת, אין חולק כי הנתבעת שלחה לתובע, לאחר קבלת הודעת הסירוב, עוד 96 פרסומים,
12 כלומר החלק הארי של הפרסומים, נשלח ממילא לאחר קבלת דרישת ההסרה.
13
- 14 **הודעת הסירוב והפרת הוראת סעיף 30א(י)(5) לחוק**
- 15 10. בתאריך 11.2.15 שלח התובע אל הנתבעת, באמצעות העמותה למלחמה בספאם, הודעת
16 סירוב בכתב, בהתאם לסעיף 30א(ד) לחוק (נספח 4 לכתב התביעה).
17 המכתב התקבל אצל הנתבעת, בתאריך 15.2.15 ובמכתב התשובה, בחתימתו של חנן ברק,
18 מנהל הנתבעת, נכתב כי מיד עם קבלת המכתב הסירה את התובע מרשימת הדיוור שלה,
19 ולא יישלח אליו חומר נוסף (נספח 6 לכתב התביעה).
20 על אף הכתוב במכתב התשובה של הנתבעת, לא הסירה את שמו מרשימת הדיוור, והמשיכה
21 לשלוח לו דברי פרסומות, 96 במספר, עד למועד בו קיבלה את מכתב ב"כ התובע, טרם הגשת
22 התביעה כאן, בחודש פברואר 2016.
23
- 24 11. ברק הצהיר כי מיד עם קבלת מכתב הסירוב מהתובע ביקש מאחד העובדים להסיר את שמו
25 מרשימת הדיוור, והעובד דיווח לו כי הדבר נעשה, לכן השיב במכתב מיום 15.2.15 כי פרטי
26 התובע הוסרו מהרשימה. עוד הצהיר ברק, כי התובע לא עשה שימוש באפשרות ההסרה
27 שהיתה בכל אחת מההודעות שנשלחו אליו, וכי אם היה התובע פונה אליו, מיד עם קבלת
28 דבר הפרסום הראשון, לאחר קבלת מכתב הנתבעת מיום 15.2.15 היה פועל מיד לתיקון
29 הטעות, ולהסרתו מרשימת הדיוור.
30
- 31 12. שרון וינר העידה כי במועד משלוח הודעת הסירוב של התובע לא עבדה בתפקידה הנוכחי,
32 ובבדיקתה לא הצליחה לברר מה היתה התקלה שגרמה לכך ששמו של התובע לא הוסר,

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 אולם היא משערת כי העובד שהתבקש על ידי ברק לטפל בהסרה, לא ביצע "שמירה" של
2 פעולת השינוי שביצע במערכת הממוחשבת, ולפיכך הפעולה לא הושלמה.
3
- 4 13. עדויותיהם של ברק ווינר, מהימנות בעיני, ואני מקבלת את טענת הנתבעת, לפיה אי הסרת
5 פרטיו של התובע מרשימת הדיזור של הנתבעת מקורה בטעות בתום לב.
6 עם זאת, לאור לשונו הברורה של החוק, אין הטעות יכולה להוות הגנה מפני התביעה, שכן
7 סעיף 30א(5) קובע מפורשות, כי חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות
8 הסעיף, שעשה כן ביודעין, ולא תהיה לו הגנה אם שיגור דבר הפרסומת נעשה לאחר שניתנה
9 למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען.
10
- 11 14. משאין מחלוקת כי הודעת סירוב נשלחה לנתבעת על ידי התובע, עוד בתאריך 15.2.15, הרי
12 שמאותו מועד מוחזקת הנתבעת כמי ששחלה את כל הפרסומים מאותו מועד, ביודעין,
13 ובניגוד לחוק.
14
- 15 15. טענת התובע, בסעיף 2 לסיכומיו, לפיה הנתבעת המשיכה במשלוח דברי פרסומת לאחר
16 קבלת 3 הודעות סירוב אינה מדויקת. אין חולק כי הודעת סירוב התקבלה בפברואר 2015.
17 מאוחר יותר, בחודש מאי 2015 הגיש התובע תביעה בבית המשפט לתביעות קטנות, אך
18 הנתבעת הוכיחה כי כתב התביעה לא נמסר לה כדין. הודעת סירוב שלישית נשלחה טרם
19 הגשת התביעה כאן, וטופלה מיד עם קבלתה.
20
- 21 16. לטענת התובע, היה על הנתבעת להבין, עם קבלת ההזמנה לדין בתביעה שהגיש התובע בבית
22 המשפט לתביעות קטנות בחדרה (15-05-25308), כי שמו לא הוסר מרשימת הדיזור, ולכל
23 הפחות לבדוק שוב האם הוסר, שכן הוכח כי הנתבעת כלל לא היתה מודעת לתוכן כתב
24 התביעה.
25 הנתבעת, לעומת זאת, טוענת כי לא קיבלה מעולם את כתב התביעה שהגיש התובע בבית
26 המשפט לתביעות קטנות, ולפיכך לא ידעה כי התובע ממשיך לקבל ממנה פרסומים, ואילו
27 מההודעה בדבר מחיקת התביעה, הסיקה הנתבעת כי אין כל בעיה, וראתה בכך "אור ירוק".
28 ברק הצהיר, כי לא קיבל את כתב התביעה, אלא רק את ההזמנה לדין והחלטה מיום
29 13.5.15. על כן פנה בתאריך 5.7.15 למזכירות בית המשפט בכתב, לקבלת כתב התביעה
30 ובקשה להארכת מועד להגשת כתב ההגנה, עד שכתב התביעה יומצא לו. בבירור עם
31 מזכירות בית המשפט נאמר לו כי הבקשה מתייתרת משום שהתביעה נמחקה. בתצהירו,
32 טוען ברק, כי לא ניתן היה לפרש את מחיקת התביעה, אלא כהסכמה להמשיך ולקבל
33 פרסומים (סעיף 42 לתצהירו).

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

17. ברק אישר, במהלך עדותו, כי זיהה את שם התובע, שהגיש את התביעה הקטנה נגד הנתבעת, כמי שפנה אליו בבקשה להסיר את שמו מרשימת הדיור, ואף הניח כי התביעה הינה בעניין זה. עם זאת, היה ברור לו, לדבריו, ששמו של התובע הוסר מהרשימה (בעמ' 17 לפרוט' ש' 16-12 ובעמ' 18 ש' 18-14).
- הנתבעת מלינה על כך שהתובע לא נקף אצבע (כלשונה, בסעיף 74 לסיכומיה) על מנת להעמיד את הנתבעת על טעותה, אף שידע, החל מיום 15.2.15 ועד ליום 16.2.16 כי הנתבעת טעתה, בתום לב.
- אכן, התובע יכול היה להתקשר אל הנתבעת, ולהעמיד אותה על טעותה. עם זאת, גם ברק עצמו, בשעה שקיבל את הידיעה על מחיקת התביעה הקטנה, יכול היה, ואף צריך היה לטעמי, לברר בגין מה הוגשה התביעה הקטנה, ולא להניח לדבר לחלוף ללא בדיקה – וודאי שלא היתה כל סיבה לפרש את מחיקת התביעה כ"אור ירוק", מבלי לברר את סיבת המחיקה.
- לפיכך, איני מקבלת את טענת הנתבעת לפיה אין לראות בפרסומים שנשלחו לאחר מועד מחיקת התביעה הקטנה פרסומים שאינם מפריס.
18. אין לקבל את טענת הנתבעת לפיה יש לדחות את התביעה נגדה, ולא לפסוק פיצוי כלשהו, מהטעם שמשלוח הפרסומים נעשה בטעות. הגנת הטעות במצב דברים, הקבועה בסעיף 34 יח לחוק העונשין תשל"ז – 1977 אליה מפנה הנתבעת, אינה חלה בנדון, ולא ניתן להקיש ממנה, ומסעיפים שונים בחוקי החוזים או בפקודת הנזיקין, על המטריה בה עסקינן, המוסדרת בחוק ספציפי, שנועד להסדיר את הנושא.
- בית המשפט אינו בוחן את ה"יסוד הנפשי" של המפרסם, ולפיכך תום לבה של הנתבעת אינו יכול להוות הגנה מפני התביעה באופן שישלול פיצוי כלשהו. עם זאת, מאחר שמטרת החוק היא הרעת המפרסם, לשם מיגור התופעה, ניתן להביא בחשבון את התנהלות הנתבעת, כשיקול במסגרת קביעת גובה הפיצוי.
19. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנתבעת בסיכומיה, ובפרט בפסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה ברת"ק 16-11-42578 יונתן בן עמי נ' האוניברסיטה הפתוחה (8.1.17).
- באותו מקרה נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתביעות קטנות לאור העובדה שבית המשפט קבע, קביעה עובדתית, כי ההודעות ששלחה הנתבעת אינן עונות על הגדרת "דבר פרסומות" בחוק, ונטיית ערכאת הערעור הינה שלא להתערב בקביעות עובדתיות של בית משפט קמא, קל וחומר במקרה של בקשת רשות ערעור על בית המשפט לתביעות קטנות. ברור, אם כן, כי הנדון אינו דומה לראיה.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברוק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

20. בכל אחד מדברי הפרסומת ששלחה הנתבעת אל התובע, היתה אפשרות להסרה, במתכונת המפורטת בסעיף 21 לתצהיר ברוק. התובע לא עשה שימוש באופציה זו להסרתו מרשימת הדיוור.
- אין חולק, כי העובדה שלא עשה שימוש באפשרות ההסרה אינה צריכה לפעול לחובתו, אלא לכל היותר יש בה להוות שיקול בקביעת גובה הפיצוי.
- העובדה שהתובע הגיש מספר תביעות בעבר, על פי החוק, אף היא, כשלעצמה, אינה הופכת את התובע לאדם המנסה להתעשר שלא כדין, על חשבון הנתבעת, ואינה מצדיקה דחיית התביעה, אלא לכל היותר מהווה שיקול בקביעת סכום הפיצוי (רע"א 2904/14 להלן).
- לפיכך, לא ניתן לקבל את טענת הנתבעת, לפיה יש לדחות את התביעה, או לפטור אותה כליל מתשלום פיצויים לתובע.
21. לטענת התובע, הפרה הנתבעת גם את סעיף 30א(ה) לחוק, שכן בדברי הפרסום ששלחה אליו לא צוין מפורשות כי מדובר בפרסומת. העתקי הפרסומים צורפו לכתב התביעה, ואין עליהם מחלוקת, כפי שהצהיר ב"כ הנתבעת לפרוטוקול.
- בסיכומיה, לא התייחסה הנתבעת לטענה, שכן לטענתה מדובר בהרחבת חזית אסורה (סעיף 29 לסיוכומיה), אלא שאין מדובר בהרחבת חזית, משום שהטענה עלתה כבר בכתב התביעה (סעיפים 22-23).
- לפיכך, אני קובעת כי הנתבעת הפרה את הוראת סעיף 30א(ה) לחוק, כאשר לא ציינה בכל אחד מדברי הפרסומת כי מדובר בפרסומת.
- עם זאת, אף שמדובר בהפרה נפרדת, המקימה עילת תביעה עצמאית, שעה שהתביעה מוגשת בגין הפרת סעיף 30א(י) (5) אין מקום לפסיקת פיצוי נפרד בגין הפרה זו. לכל היותר יש להביא עובדה זו בחשבון בעת קביעת סכום הפיצוי לתובע.

שיקולים בפסיקת הפיצוי

22. סעיף 30א(י) (3) לחוק קובע כי:

"בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה: (א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; (ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו; (ג) היקף ההפרה".

בפסק הדין בעניין גלסברג עמד בית המשפט העליון (כב' השופט רובינשטיין) על כך שהפיצוי לדוגמה נועד לעודד אכיפה פרטית, שהיא – בעיני המחוקק – הכלי האפקטיבי ביותר ליישום החוק ואכיפתו.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברוק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

1 "על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא,
2 ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל
3 אימת שפלוני יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק,
4 ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף
5 30א(י)(3)..."

6
7 בהמשך נפסק כי:

8 "...הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו..."

9
10 וכי:

11 "אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל,
12 כי תובע פלוני מייצר תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח אישי,
13 ועל כן לתקבל תביעתו בשיעור מופחת"

14
15 רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.14).

16
17 23. אין חולק, כי על התובע לא מוטלת כל חובה להקטין את נזקו, ובכלל זה אף לא מוטלת עליו
18 חובה לשלוח בקשת הסרה, שכן עסקינן בפיצוי עונשי, שאינו תלוי בהוכחת נזק או מטרד
19 (ראו: עניין גלסברג הנ"ל). עם זאת, בפסק הדין המנחה בעניין חזני הבהיר בית המשפט
20 העליון שסכום הפיצוי יהיה הסכום שיש בו להשיג את מטרת החוק בדבר הרתעת המפרסם,
21 ולא מעבר לכך.

22 כך סוכמו הדברים על ידי כבי' השופט פוגלמן:

23 "להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט
24 לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה,
25 הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש
26 לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי
27 במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של
28 שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום
29 (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו);
30 את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם
31 מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות
32 שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו
33 רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא
34 אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל, כך למשל, אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה
35 לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את
36 תכלית החוק; אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה
37 בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ₪) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל
38 שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לספוק, אולם, עליו להיעצר
39 בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין, ולא לפסוק מעבר לכך." (ההדגשה אינה במקור
40 – ע.ו.)

41
42 רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים)
43 (4.8.14)

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2 24. בעניין חזני, נפסק לתובע פיצוי בסכום של 10,000 ₪ (בצירוף הוצאות משפט בגין דיונים
- 3 בשלוש ערכאות) עבור 27 דברי פרסומת שנשלחו אליו.
- 4 סכום הפיצוי במקרה זה משקף פיצוי בסכום של כ- 370 ₪ לכל דבר פרסום, אך ניתוח כזה
- 5 של פסק הדין חוטא לרציונל העומד בבסיסו, שכן מלשון פסק דינו של כב' השופט פוגלמן,
- 6 עולה בבירור, כי בתביעה בגין מספר רב יותר של פרסומים, לא בהכרח היה נפסק פיצוי
- 7 גבוה יותר, וודאי לא באופן המבטא מכפלה של מספר דברי הפרסום ב- 370 ₪ או בכל סכום
- 8 אחר.
- 9
- 10 25. מהאמור עולה, כי בבוא בית המשפט לפסוק את סכום הפיצוי לתובע, אל לו לעשות חישוב
- 11 אריתמטי של מכפלת מספר הפרסומים שנשלחו עד מועד הגשת התביעה ב- 1,000 ₪ או בכל
- 12 סכום אחר. על בית המשפט לשקול את כל השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3) לחוק, כפי
- 13 שהם משתקפים גם בהלכות בית המשפט העליון, ובסופו של דבר לפסוק את הפיצוי הראוי,
- 14 אשר יהיה בו כדי להשיג את מטרת החוק, בדבר הרתעת המפרסם. שיקולי הרתעה תלויים,
- 15 באופן הברור ביותר, בהתנהלותו של המפרסם בכל מקרה לגופו.
- 16
- 17 26. פסיקת פיצוי ברף הגבוה, מתחייבת מקום בו יש להרתיע מפרסם הפועל שלא בתום לב, תוך
- 18 הפרה בוטה של הוראות החוק, לשם הדוגמא: נתבע המפרסם פרסום פוגעני, למספר רב של
- 19 נמענים שפרכיהם לא נמסרו לו מרצונם, אלא הגיעו לידי מגורם שלישי, תוך פגיעה
- 20 בפרטיותם.
- 21 במקרה הנדון, התובע הוא שמסר את פרטי תיבת הדוא"ל שלו לתובעת, בשעה שביקר
- 22 באתר האינטרנט שלה, על מנת לרכוש כרטיסים למשחק כדורגל, ולא דרש חסימת דיוור.
- 23 הפרסומים, כולם, היו בדבר אירועי תרבות וספורט, כך שלא היו בעלי תוכן פוגעני, אלא
- 24 להיפך – תוכן שיש להניח כי היה ממשיך להיות בעל ערך עבור התובע, אלמלא פגש בנסיבות
- 25 חברתיות את בא כוחו, שעל פי עדותו, יידע אותו בדבר האפשרות להגיש תביעה כגון זו,
- 26 והנחה אותו לשמור את ההודעות כראיות (בעמ' 9 לפרוט' ש' 1-2).
- 27 התובע נשאל בחקירתו, האם בעקבות כל הפרסומים שקיבל מהנתבעת רכש ממנה או
- 28 באמצעותה כרטיסים אחרים והשיב כי אינו זוכר (בעמ' 10 לפרוט' ש' 14-15), היינו לא שלל
- 29 אפשרות זו.
- 30
- 31 27. לכך יש להוסיף את העובדה שהוכח, כי אי הסרת התובע מרשימת הדיוור, מקורה בטעות
- 32 בתום לב.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברוק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 מטעם הנתבעת העיד עו"ד אריאל כהן, סמנכ"ל חברת פובליקטורס – חברה המעניקה
2 לצדדים שלישיים, וביניהם הנתבעת, שירותי דיוור אלקטרוני, באמצעות פלטפורמת דיוור.
3 כהן העיד, כי בכל דוא"ל שנשלח על ידי הנתבעת, יש שני קישורים שפובליקטורס אחראית
4 להופעתם – קישור להסרה, וקישור ללחצן המפנה אוטומטית לדף תלונה על ספאם.
5 עוד העיד כהן, כי במשך חמש השנים בהם הנתבעת עובדת עם פובליקטורס, תקופה בה
6 הנתבעת מבצעת כ- 100,000 שליחות דוא"ל בחודש, לא התקבלה אף תלונה נגד הנתבעת על
7 שימוש לא נאות במערכת הדיוור, או על משלוח ספאם – לא מהתובע ולא מאף אדם אחר
8 (בעמ' 19 לפרוט' ש' 12-33).
9
- 10 28. בנסיבות אלה, נראה כי מטרת החוק בדבר הרתעת המפרסם, תושג, בנסיבות של הנתבעת
11 שלפניי, גם אם לא יפסק לתובע פיצוי ברף העליון.
12
- 13 29. העובדה שמועד הגשת התביעה מצוי בשיקול דעתו הבלעדי של התובע, היא הנותנת שסכום
14 התביעה אינו יכול להיות נגזרת ישירה של מספר ההודעות ששמר התובע, עד למועד הגשת
15 התביעה – שאם לא כן, יוכל תובע לצבור הודעות על פני שנים רבות, ובכך להגדיל לאין
16 שיעור את סכום הפיצוי.
17 במקרה הנדון, הגיש התובע את תביעה בבית משפט השלום בחדרה ביום 13.5.15 התביעה
18 נמחקה בשל שיקול פרוזאי (פסק הדין שקבע כי לא ניתן לכרוך בתביעה אחת תביעות נגד
19 מספר מפרסמים), וממועד הגשת התביעה הקטנה ועד מועד קבלת מכתב ההתראה מטעם
20 התובע, בחודש פברואר 2016 חלפו עוד 9 חודשים, בהם נשלחו דברי פרסום נוספים.
21 אין לקבל גישה לפיה חלוף הזמן לבדו, מטעם מקרי לחלוטין, מבלי שהתובע נקט פעולה
22 כלשהי משך תקופה זו, יגדיל את סכום הפיצוי ללא גבול – והדברים מוצאים חיזוק בפס"ד
23 **חזני**.
24
- 25 30. הערה לפני סיום: בסיכומיו, טוען התובע, כי הנתבעת הקשתה על ניהול ההליך, ועמדה על
26 שמיעת ראיות, חרף העובדה שמירב העובדות אינן במחלוקת. הנתבעת, לעומת זאת, טוענת
27 כי אף אם תתקבל התביעה וייפסק לתובע פיצוי כלשהו, יש להשית את הוצאות ההליך על
28 התובע, שכן עמדתו היא שחייבה ניהול התביעה ושמיעת ראיות.
29 אזכיר, אם כן, את מה שניתן ללמוד גם מפרוטוקול הדיון בקדם המשפט, כי הנתבעת
30 הסכימה למתן פסק דין בהתאם לסעיף 79א' לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד –
31 1984, אך התובע התנה את הסכמתו למתן פסק דין על דרך הפשרה, בכך שיוסכם בין
32 הצדדים כי סכום הפיצוי לא יפחת מ- 50,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

1 כפי שכתבתי לעיל, פסיקת בית המשפט העליון מורה מפורשות, כי הפיצוי לתובע מושפע
2 אמנם ממספר דברי הפרסום שנשלחו לתובע, אך זאת עד גבול מסוים, ולא מעבר לכך, שכן
3 מטרת החוק היא הרתעת המפרסם, לצורך מיגור התופעה, ולא התעשרות התובע.
4 לפיכך, עמדת התובע לפיה בית המשפט מחויב, על פי פסיקת בית המשפט העליון, לפסוק
5 פיצוי שאינו נמוך מ- 50,000 ₪ בתביעה שעניינה 96 דברי פרסום, אין לה, לטעמי, על מה
6 שתסמוך.

7 אם נאמר, שבכל תביעה על פי "חוק הספאם", על בית המשפט לפסוק לתובע פיצוי המהווה
8 מכפלת מספר דברי הפרסומת ב- 1,000 ש"ח או ב- 500 ₪, נרוקן מתוכן את שיקול הדעת
9 של בית המשפט, והרי נכתב זה מכבר, ע"י כב' השופט חשין, כי בית המשפט אינו מכונה
10 למיצוי מיץ גזר:

11 "לשון אחר, בית-משפט אין הוא כמכונה שנועדה למיצוי מיץ-גזר מגזר, מכונה שבצדה האחד
12 יידחק הגזר ובצדה האחר ייזול מיץ-גזר. בית-משפט היה כרקמה חיה ונושמת, רקמה רוויה
13 במיצים – ביניהם מיצים של צדק ושל יושר, של תום-לב ושל שכל ישר – ובהזינו אותה
14 בנתונים הבאים מן-החוץ, מעכלת ומעבדת הרקמה, על-ידי המיצים שבה, אותם נתונים הבאים
15 אליה מן החוץ, ולאחר אותו עיכול ועיבוד מייצרת היא את המוצר שהיא מייצרת."
16
17 ע"א 1842/97 עיריית רמת גן נ' מנחמי מגדלי דוד רמת גן בע"מ פ"ד נד(5) 15.

18
19 עמדת ב"כ התובע, היא שחייבה שמיעת ראיות בתיק. עובדה זו נלקחה בחשבון בעת פסיקת
20 הוצאות ההליך, אך לא מצאתי שיש בה כדי לשלול מהתובע כליל את זכותו להוצאות, שעה
21 שזכה בתביעתו.

22
23 31. לאחר שעמדתי, לעיל, על מכלול השיקולים שהנחו אותי בעת קביעת סכום הפיצויים,
24 בהתחשב בהתנהלות הנתבעת, באופי הפרסומים ומספרם, בנסיבות ההפרה, ובצורך לקבוע
25 פיצוי שיהיה בו להרתיע את הנתבעת המסוימת שבפניי, אך לא מעבר לנדרש על מנת
26 להרתיעה, אני פוסקת לתובע פיצויים בסך 25,000 ₪.
27 בנוסף לסכום הפיצוי תשלם הנתבעת לתובע שכר טרחת עורך דין בסך 3,510 ₪ והוצאות
28 האגרה בסך 1,886 ₪.
29 הסכום ישולם תוך 30 יום, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד פסק הדין
30 ועד למועד התשלום בפועל.

31
32
33
34

ניתן היום, י"ז ניסן תשע"ז, 13 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בחיפה

תא"מ 16-04-35152 שחף נ' ברוק כרטיסים בע"מ

תיק חיצוני:

גידית וינברגר, שופטת

- 1
- 2
- 3
- 4